

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/13523,Incident-na-dworcu-PKP-w-Opolu-w-III-1981.html>
2021-06-18, 17:48

Incydent na dworcu PKP w Opolu w III 1981

"Incydent na dworcu PKP w Opolu w III 1981", sprawa pobicia przez milicjantów studentów WSI w Opolu – Marka Raczko i Tadeusza Szajera wieczorem 5 III 1981 na peronie dworca kolejowego Opole Główne. Zmasakrowanych studentów przewieziono, pod pretekstem nadużycia alkoholu, do izby wytrzeźwień w Groszowicach, gdzie trzymano ich do rana, a następnie wypuszczono bez udzielenia pomocy medycznej.

Dopiero po tygodniu obaj studenci odważyli się powiadomić o pobiciu uczelnianą organizację NZS, składając pisemne oświadczenia, datowane 13 III 1981. Wieść o masakrze na dworcu spowodowała żywiołową i solidarną reakcję całego środowiska studenckiego WSI, niezależnie od istniejących podziałów organizacyjnych. W specjalnym, otwartym zebraniu NZS, które odbyło się 16 III 1981, wzięli licznie udział także studenci nie zrzeszeni w tej organizacji, w tym przedstawiciele Rady Uczelnianej SZSP. W rozkolportowanej uchwale "Nowe akty bezprawia" uczestnicy zebrania zgodnie i stanowczo zaprotestowali „przeciw samowoli i nadużywaniu władzy przez MO i SB”, domagając się „bezwzględnego przestrzegania zasad praworządności przez organa ścigania” oraz „ukarania sprawców pobicia” studentów. O incydencie informowały też plakaty rozwieszane na mieście. W trakcie plakatowania funkcjonariusze MO zatrzymali 7 studentów WSI (przewodniczącego Tymczasowego Komitetu Założycielskiego NZS WSI Wiesława Ukleję, Kazimierza Pietruszyńskiego, Andrzeja Burdziąga, Janusza Olechnowicza, Bogusława Sajaka, Franciszka Fejdycha i Jana Machulaka), których poddano przesłuchaniu przez prokuratora.

Jeszcze w tym samym dniu w sprawie zatrzymanych studentów interweniowali doc. dr inż. A. Guzik, dr inż. R. Ciecierski, rektor WSI prof. Oswald Mateja i Bogusław Bardon

(przedstawiciel MKZ „S” w Opolu). Po zwolnieniu 5 studentów, w imieniu W. Uklei i J. Olechnowicza wstawili się rektorzy: prof. O. Mateja i doc. dr hab. Grzegorz Bryll oraz I sekretarz KU PZPR mgr Witalis Brągiel. Wobec nieskuteczności ich działań uczelniane organizacje NZS i SZSP ogłosiły stan gotowości strajkowej. Studentów zwolniono 17 III 1981, ale prokuratura wszczęła postępowanie wyjaśniające, zarzucając im popełnienie przestępstwa polegającego na rozpowszechnianiu nieprawdziwych informacji, poniżających w opinii publicznej organy ścigania i podważających autorytet tych organów (art. 178 § 2 KK). W tej sytuacji studenci obu polskich uczelni wyższych (WSP i WSI) zgromadzeni na wiecu w gmachu IBM WSI uchwalili rezolucję adresowaną do marszałka Sejmu PRL, domagając się zaniechania postępowania karnego wobec studentów. W imieniu uczestniczących w wiecu studentów rezolucję tę podpisali przedstawiciele RU SZSP WSI, TKZ NZS WSI i TKZ NZS WSP. Tego samego dnia oświadczenie potępiające postępowanie organów MO wydała KZ „S” WSI.

Na nadzwyczajnym posiedzeniu Senatu WSI (18 III 1981) uchwalono rezolucję wyrażającą zdecydowany „sprzeciw wobec nieludzkiego postępowania niektórych funkcjonariuszy MO”. Senat domagał się „dokładnego wyjaśnienia sprawy pobicia studentów i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej sprawców tego zajścia”, a także aby wyniki „postępowania wyjaśniającego były przedstawione w sposób rzetelny w środkach masowego przekazu”. Senat stanął ponadto na stanowisku, że „wdrożone przez prokuraturę postępowanie przeciwko siedmiu studentom zatrzymanym w dniu 16 III br. na dworcu PKP powinno być zaniechane”. Postępowanie MO wobec studentów WSI potępiły MKZ „S” w Opolu i Wrocławiu oraz Senat WSP w Opolu.

Zbigniew Bereszyński

[Region Śląsk Opolski, Opole](#)

[Poprzedni](#)

[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)